

Сучасна приказка

Іван Франко

Ви чули ту пригоду?
В часі розливу рік
Попав у бистру воду
Нещасний чоловік.
В глибокім вирі б'ється
І тоне вже туй-туй,
До кума, що на мості,
Кричить: "Рятуй! Рятуй!"
А кум, що на поруччя
Поважно лікті спер,
Глядить критично: "Втоне
Чи вирне ще тепер?"
Вкінці махнув рукою
І мовив лиш одно:
"Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно".

Гай-гай! Таких кумів нам
Не два, не три, не п'ять
В житті щодня, щохвилі
Приходиться стрічать.
Ти в горі, нужді б'єшся,
Мов риба у саку,
Працюєш, тачку тягнеш,
Мов панщину важку;
Тут сумнів мучить душу,
Що місце, то боляк, —
А він лиш критикує:
"Се зле!" і "Се не так!"
За поміч і пораду
Він має лиш одно:
"Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно!"

І наш народ так б'ється
В матні вже много літ,
І хвилі напосілись

Його розмити слід.
А на безпечнім мості
Фальшивії брати
Стоять і ждуть — чи, може,
Щоб поміч принести?
Стоять і ждуть на хвилю,
Що брата проковтне,
Числять: тепер ще вирне,
Тепер вже, чей, пірне.
На крик його й благання
В них слово лиш одно:
“Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно!”

Та що се? Він не тоне,
Хапаєсь берегів,
Не слухає поради
Облесних ворогів
І під ногами чує
Вже твердший, твердший ґрунт,
А ті на мості в репет:
“Се бунт! Се бунт! Се бунт!”
Під ними міст хитаєсь,
І хвиля прясла рве,
І з мосту крик лунає:
“Рятуйте, хто живе!
Рятуйте більшу власність!
Рятуйте панський лан!
Рятуйте трон і вівтар!
Давай обложний стан!”

А що, як Немезіда
Собі одного дня
Позволить жарт зробити
І ролі поміня?
На своїм ґрунті стане
Русь міцно на ногах,
А супротивна хвиля
Піде по ворогах?
І ті, що нас із виру
Спасали мило так,

Самі скуштують трохи,
Який-то в мокро́м смак?
А Русь на їх блага́ння
Їм відповість одно:
“Не тратьте, братця, сили,
Спускайтеся на дно!..”